

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.060/2019/4.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
. Magyarfalvi Katalin
előadó bíró
. Farkas Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Lux Anita ügyvéd

Az alperes: ... Megyei Kormányhivatal ... Járási Hivatala

Az alperes képviselője: főosztályvezető

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.397/2017/52.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.397/2017/52. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] Az alperes a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.), 96/B. § szerinti eljárás eredményeként hozott határozatában megállapította, hogy a felperes az 1969. június 10. és 2014. december 31. közötti időszakban 27 év 95 nap szolgálati időt szerzett. A másodfokú társadalombiztosítási szerv a 2017. március 16-án kelt, a 2016. április 8-i határozatát részben módosító határozatában megállapította, hogy a felperes 28 év 187 nap figyelembe vehető szolgálati idővel rendelkezik.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [2] A felperes keresetében az 1995. július 11. és 1996. december 31. közötti, a ... Megyei Közgyűlés tagjaként választott tisztségviselői jogviszonyának ideje, valamint az 1998. október 18. és december 31. közötti azon időszak szolgálati időbe való beszámítását kérte, amely alatt a ... Önkormányzatnál választott tisztségviselői jogviszonyban állt. Kérte továbbá az 1988., 1998., 1999., 1993., 2001. és 2002. évek jövedelemadatainak felülvizsgálatát is.

- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte határozata ténybeli és jogi indokai fenntartásával.

Az elsőfokú ítélet

- [4] A munkaügyi bíróság a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően részben megváltoztatta akként, hogy a felperes nyugdíjjárulék alapot képező jövedelmét 1999. évben bruttó 384.603 forintban állapította meg, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [5] A bíróság az 1988. és 2002. közötti időszak perben vitás nyugdíjjárulék alapot képező jövedelmei tisztázása érdekében igazságügyi könyv- adó- és járulékszakértőt rendelt ki, aki az 1999. évre a felperes javára 9.683 forint eltérést mutatott ki, továbbá megállapította, hogy a határozatokban 1997. évre 629 forinttal, 2000. évre 3.000 forinttal magasabb összeg került beszámításra.
- [6] Az ítélet indokolása szerint a szakértő az okiratok (alapbizonylatok, határozatok) alapján szolgálati időre vonatkozó eltérést nem állapított meg, a szolgálati időt 28 év 187 napban megállapító rendelkezés nem jogszabálysértő. A választott tisztségviselői jogviszonyra a biztosítás - az alperes által megjelölt jogszabályok alapján - csak 1997. január 1-től terjedt ki, a választott tisztségviselői jogviszonyt szolgálati idő szerzése céljából még járulékfizetéssel sem lehet átminősíteni megbízási jogviszonnyá. Csupán feltételezhető, hogy a felperesnek 1999. évben kifizetett 52.500 forint tiszteletdíj az 1998. október 18-tól december 31-ig terjedő időre vonatkozik, így csak a kifizetés ténye igazolt, a biztosítási jogviszony bejelentése nem történt meg, annak fennállása egykorú okirattal, hitelt érdemlő módon nem nyert bizonyítást.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak "megváltoztatását" és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását, valamint az alperes költségekben való marasztalását kérte.
- [8] Álláspontja szerint a bíróság az 1993. évi jövedelemadatok vonatkozásában a tényállást nem tisztázta, figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes a perben vitatta, hogy az 1992. január 1-től fennálló, 1993. július 15-ig meghosszabbított munkaviszonya után végkielégítést fizettek volna részére. A bíróságnak a becsatolt iratok alapján hivatalból észlelnie kellett volna, hogy a felperes munkaviszonya három évnél rövidebb volt, így az akkori Munka Törvénykönyve alapján nem volt jogosult végkielégítésre, illetve, mivel a munkaviszony kezdete korábbi időpontra esik, mint a Munka Törvénykönyve 1992-ben történt hatályba lépése, vizsgálnia kellett volna, hogy mit ír a végkielégítésről a korábbi, 1967-től hatályos Munka Törvénykönyve. A bíróság az alperes állítását a felperes vitatása ellenére fenntartás nélkül elfogadta, mindezek miatt az ítélet a Pp. 336/A. § (2) bekezdésébe ütközik.
- [9] A felperes szerint az 1995. július 12. és 1996. december 31. közötti időszak beszámítása vonatkozásában az alperes és a bíróság is tévesen értelmezték a jogszabályt. Helyes jogértelmezés az elsőként meghozott, utóbb módosított határozatban szerepelt. A biztosítással járó jogviszony 1998. január 1. napját megelőző idejét a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 37. § (1) és (4) bekezdése alapján az 1997. december 31-én hatályos szabályok szerint kell szolgálati időként figyelembe venni. A szolgálati időnek minősülő időket a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997. (X.6.) Korm. Rendelet (Tnyvhr.) 29. § (1) bekezdése taxatív felsorolja, a felsorolásban szerepel a választott tisztségviselőként biztosításban töltött idő. A tisztségviselő tevékenységét a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (T.) végrehajtásáról szóló 89/1990. (V.1.) MT rendelet (MTr.) 8. § (2)-(3) bekezdése biztosítási kötelezettséggel járó tevékenységként, a díjazást járulékfizetés alapjául szolgáló jövedelemként szabályozza, függetlenül az összeg nagyságától és rendszerességétől. A választott tisztségviselő

biztosítása a választás napjától a tisztség megszűnéséig áll fenn, a biztosítás abban az időben nem áll fenn, amelyre díjazást nem fizettek, kivéve a felsorolt ellátásokban (táppénz, ápolási díj, stb.) részesülést. A másodfokú hatóság által a felperes 1995-2000. évi biztosítási kötelezettsége tárgyában a ...Megyei Önkormányzatnál tartott helyszíni ellenőrzés eredményeként megállapítást nyert, hogy a felperes 1994. december 23. és 1998. október 18. között a ...Megyei Közgyűlés tagja, 1998. augusztus 1. és 2002. szeptember 30. között a ... Megyei Közgyűlés ... Bizottságának külsős tagja, 1998. október 18. és 2002. október 20. között a ...Önkormányzat képviselője, illetve alpolgármester volt, tehát a "vonatkozó" jogszabályokat együttesen értelmezve az 1995. július 12. és 1996. december 30-ig terjedő idő figyelmen kívül hagyása jogsértő.

- [10] Jogszabálysértően és iratellenesen hagyták figyelmen kívül az 1998. október 18. és december 31. közötti időszakot is. Az MTr. szerint a választott tisztségviselő biztosítása a választás napjától a tisztség megszűnéséig áll fenn, a biztosítással járó tevékenységért kapott díjazás - összegétől és a kifizetés rendszerességétől függetlenül - járulékfizetés alapjául szolgáló jövedelem. A vitás két és fél hónapos időszakban a felperes választott tisztségviselői megbízása - a helyszíni ellenőrzés által is alátámasztottan - fennállt, annak, hogy a jövedelem kifizetésére 1999. januárjában került sor, nem volt jelentősége. A bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a fenti időszakban biztosítási jogviszony fennállása egykorú okirattal nem nyert igazolást. Ennek ellentmond a másodfokú határozat helyszíni vizsgálatra, a választott tisztségviselői jogviszony fennállására vonatkozó megállapítása és a becsatolt tisztségviselői megbízólevél. A kifizetés ténye is igazolásra került: a ... által kiadott hiteles igazolás szerint a felperes 1999-ben a ...Önkormányzattól 220.550 forint jövedelemben részesült, ebben benne van az az 52.500 forint is, ami az 1998. október 18. és december 31. közötti időre került kifizetésre. Ez az összeg az ellenőri kimutatásban is szerepel, az ellenőrzés is előző évi kifizetést vélelmezett, és ezt támasztják alá a havi képviselői tiszteletdíjat szabályozó önkormányzati rendeletek is.
- [11] A felperes hivatkozott arra is, hogy a 2001. és 2002. évekre vitatta az alperesi nyilvántartásban szereplő és a foglalkoztatók által közölt iratokat: az általa becsatolt, 2002. január 7-én kelt igazolásból kiderült, hogy az abban közölt és az alperes által figyelembe vett összeg között 20.000 forint különbség van, és azonos volt a helyzet a 2002. év vonatkozásában is. A ... Megyei Önkormányzat Hivatala...Főosztálya "megjelölte", hogy az adóalapot képező jövedelem bruttó 320.722 forint volt, ami egyben járulékalapot képező jövedelem is, hiszen annak 8%-a volt nyugdíjjárulék, amit 25.658 forint összegben le is vontak. Külön igazolást nyert, hogy a nyugdíjjárulék alapot képező jövedelem is az igazolt összeg, becsatolásra került egy 2003. február 6-i tájékoztatás is arról, hogy a ... által kiküldött 2002. évi jövedelemigazolások nem teljes körűek, ezért az adóbevallásnál az újabb, 2003. január 20-i igazolás adatait kell figyelembe venni. Az alperesi álláspontot cáfoló iratokat nem vették figyelembe, ami szintén a Pp. 336/A. § (2) bekezdésébe ütközik.
- [12] A felperes kifogásolta az 1988-as év vonatkozásában csatolt NAV igazolás figyelmen kívül hagyását is, amely szerint a jövedelme 113.768 forint volt, és amiből az alperes és a bíróság is csak 89.768 forintot ismert el. A felperes hivatkozott arra, hogy okirattal igazolta, hogy akkoriban két munkakört, szakmai klub könyvtári és óraadó, helyettesítő tanári feladatokat is ellátott, az utóbbit tartalmazza az 1988. szeptember 12-i határozat, amely 342 forint túlmunka átalányt állapít meg. A NAV 2016. július 7-i tájékoztatása szerint 1988. évre a bruttó kifizetés 89.768 forint, ami a felperes szerint a könyvtári jövedelem, míg a NAV azonos évre munkáltatótól származó összes jövedelemként 113.768 forintot tüntet fel. Mivel a munkáltató az ...volt, a kifizetett összegek bérjellegűnek, így bizonyosan járulék kötelesek voltak, amelyekből a járulékok is levonásra kerültek; arról nem a felperes tehet, hogy 1998 és 1993 között az adatok nem kerültek a nyilvántartásban rögzítésre.
- [13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte annak megalapozottságára hivatkozva. Kiemelte, hogy az 1988. évre vonatkozó 89.768 forint összegű

kereset a NAV bejelentése, az 1993. évi nyugdíjjárulék alapot képező jövedelem a foglalkoztató adatszolgáltatása alapján került beszámításra. A díjazásban részesülő választott tisztségviselői jogviszonyra a biztosítás a T. módosításáról szóló 1996. évi LXXXVII. törvény (Tm.) 1. § (2) bekezdése által megállapított T. 10. § (3) bekezdés c) pontja alapján csak 1997. január 1-től terjedt ki, ezért az 1995. július 12. és 1996. december 31. közötti időszakot biztosítási időként nem lehetett elismerni. Az 1998. október 18. és október 31. közötti időre a társadalombiztosítási nyilvántartásban nyugdíjjárulék köteles jövedelem kifizetés nem található, ezért erre az időre szolgálati idő nem ismerhető el.

- [14] Az alperes - a Tny. 43. § (2) bekezdése és a Tnyvhr. 14. § (11) bekezdése felhívásával - hivatkozott arra is, hogy a 2001. és 2002. évekre a foglalkoztató adatszolgáltatása, a nyugdíjbiztosítási nyilvántartás alapján számította be az évi kereseteket, azt pedig, hogy a nyilvántartás a nyugdíjjárulék-köteles jövedelmeket helyesen tartalmazza, a perben eljáró igazságügyi szakértő is megállapította.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [16] A Kúria számos határozatában (BH 1996.372.; KGD 2000.149., Mfv.III.10.583/2014/4., Mfv.III.10.305/2017/4., stb.) rámutatott arra, hogy a felülvizsgálati kérelem önálló jogorvoslat, eljárása során a Kúria az ítélet törvényességét, ennek keretében - a Pp. 275. § (2) bekezdésében foglalt korlátok között - azt vizsgálja, hogy a bíróság az anyagi és eljárásjogi szabályok betartásával hozta-e meg a határozatát. A jogerős ítélet kizárólag a fél perbeli álláspontjának, érvelésének megismétlése alapján nem vizsgálható felül (Mfv.III.10.638/2017/4.); a felülvizsgálati kérelemből egyértelműen ki kell tűnnie annak, hogy a fél a jogerős ítéletet mely jogszabályok megsértésével összefüggésben kéri felülvizsgálni és a kérelemben összefüggést kell teremteni a jogerős ítélettel szemben felhozott kifogások és a konkrétan megjelölt jogszabályhelyek között [1/2016. (II. 15.) PK vélemény].
- [17] A felperes a jogerős ítélet felülvizsgálatát a jövedelemadatok vonatkozásában a Pp. 336/A. § (2) bekezdése, a szolgálati idő beszámítása körében pedig a Tny. 37. § (1) és (4) bekezdése, a Tnyvhr. 29. § (1) bekezdése és az MTr. 1997. január 1-től hatályos 8. § (1)-(2) bekezdése megsértésére hivatkozva kérte.
- [18] A Pp. 336/A. § (2) bekezdése a közigazgatási perben történő bizonyítást szabályozó rendelkezés, amelyet - a következőket bírói gyakorlat alapján - helyesen úgy kell értelmezni, hogy a bizonyítási kötelezettség és teher megfordításához nem elegendő a bizonyítási eljárás megfelelését, a tényállás feltárására vonatkozó kötelezettség teljesítését, bizonyítékok mellőzését vitatni, a rendelkezés alkalmazásához a felperesnek konkrétumokkal alátámasztottan igazolnia kell, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget (Kfv.VI.37.725/2018/4., Kfv.VI.37.160/2018/8., Kfv.III.37.011/2018/8., stb.).
- [19] A jelen per tárgyát képező, a Tny. 96/B. § szerinti eljárás keretében az alperes az öregségi nyugdíjnak nem minősülő

biztosítottakkal, volt biztosítottakkal a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyokra és keresetekre, jövedelmekre vonatkozó, a nyilvántartásba bejelentett adatokat egyeztetni. Az adatokról készült kimutatás megküldése után a társadalombiztosítási szerv a biztosított eltérő adatokra vonatkozó jelzése alapján, amennyiben a benyújtott okiratok a tényállás tisztázására nem elegendők, a Tny. 96/B. § (5) bekezdésében foglaltak szerinti eljárást (okiratok beszerzése, adatszolgáltatásra kötelezettek nyilatkozattételre felhívása, helyszíni szemle, stb.) folytat le.

- [20] A felperes esetében a Tny. fenti rendelkezése szerinti bizonyítást az alperes elrendelte, a felperes által csatolt okiratokat megvizsgálta, a volt foglalkoztatóktól és a NAV-tól adatokat szerzett be, a volt foglalkoztatónál 2015. április 17-én helyszíni ellenőrzést folytatott le és határozatában részletesen, jogszabályokkal alátámasztva megindokolta, hogy a felperes szolgálati idő beszámítására és a kereseti adatokra vonatkozó kifogásait milyen ok miatt tartja megalapozatlannak.
- [21] A felek között a perben a bizonyítási kötelezettséggel kapcsolatban nem volt vita; a munkaügyi bíróság nem sértette meg a Pp. 336/A. § (2) bekezdését és más jogszabályi rendelkezést sem azzal, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt kérdésekben a bizonyítatlanságot a felperes terhére értékelte. A bíróság tényállás tisztázási kötelezettsége és a Pp. 336/A. § (2) bekezdése között érdemi összefüggés nem áll fenn, a rendelkezésből a bíróság hivatalbóli bizonyítási kötelezettsége sem vezethető le. A Kúria csupán utal arra, hogy a bíróságnak a felperes végkielégítésre való jogosultsága feltételeit nem kellett vizsgálnia, az 1992. január 1. és 1993. július 15. között fennállt munkaviszonyból származó kifizetések összecszerűsége nem képezte vita tárgyát a perben. A felperes által a 2001. és 2002. évre közölt kereseti adatok nyilvántartásba való bejegyzése és a Pp. 336/A. § (2) bekezdése között érdemi összefüggés szintén nem mutatható ki.
- [22] A bíróság helyesen, a Tny., a Tnyvhr. és az MTr. felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezései megsértése nélkül foglalt állást arról, hogy az 1995. július 12. és 1996. december 31. közötti időszak biztosításban töltött időkénti minősítéséről a jogerős módosító határozatban felhívott jogszabályok alapján kellett döntenie. Az ezzel kapcsolatos vitás kérdés szempontjából annak volt jelentősége, hogy a felperes a fenti időszakban - általa sem vitatottan - választott tisztségviselői jogviszonyban állt, amely jogviszonyra a biztosítás a T. és az MTr. 1997. január 1-től hatályba lépő módosításáig nem terjedt ki. A perben a BAZ Megyei Közgyűlés elnökének igazolása alapján a szakértő is rögzítette, hogy a felperes ezen időszakban tiszteletdíjban részesült, 1996. végéig pedig a tiszteletdíjban részesülők nem voltak biztosítottak, így a díj összegét nem lehetett járulékalapként figyelembe venni. A Tny. 37. § (1) bekezdése az 1997. december 1-jét követő idők szolgálati időkénti elismerését szabályozza, a fenti kérdésben nem alkalmazható, a (4) bekezdés pedig az 1998. január 1. előtti

biztosítással járó jogviszonyokról rendelkezik. E szabály - a felperes álláspontjával ellentétben - nem értelmezhető akként, hogy utólag olyan időre keletkeztetne biztosítással járó jogviszonyt, illetve szolgálati időt, amely a jogviszony fennállása idején, az akkor hatályos szabályok szerint nem minősült biztosítással járó jogviszonynak; a felperes álláspontja a T. és az MTr. 1997. január 1-től hatályos rendelkezéseivel, valamint a Tnyvhr. 29. § (1) bekezdésével sem támasztható alá.

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében a társadalombiztosítási határozat és a jogerős ítélet iratellenességét a szakértő által is vizsgált és ellenőrzött adatok vonatkozásában állította, az általa előadott kifogások azonban nem adtak alapot a keresetet elutasító ítéleti rendelkezés indokainak mindenre kiterjedő felülvizsgálatára. A bíróság a felperes által kért bizonyítást elrendelte, az igazságügyi könyv- adó- és járulékszakértő a felek által csatolt valamennyi okirat figyelembe vételével készítette el - a felperes észrevételei alapján kiegészített - szakvéleményét, amelyet részletesen megindokolt. A szakértő az 1988-2002. évek nyugdíjjárulék alapot képező jövedelmeit, ideértve az alapul szolgáló adatokat, a felperes által csatolt okiratokat is, ellenőrizte, a szakvéleményre és kiegészítésére tett észrevételében a felperes - ahogyan a felülvizsgálati kérelmében is - lényegében a perbeli előadásait ismételte meg. A felperes olyan jogszabályt, amelynek alapján a jogerős ítélet további érdemi felülvizsgálata elvégezhető, nem jelölt meg, a Pp. 336/A. § (2) bekezdése az utóbbi körben előadott kifogásokkal nem hozható összefüggésbe.
- [24] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgált körben nem jogszabálysértő, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [25] Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.
- [26] A Kúria felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.
- [27] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. július 8.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő